

کارگردان با تجربه در مصاحبه‌ای منتشر نشده
از فیلم‌هایش گفت؛ گاو، هامون، دایره مینا و ...
**این همه پزشک و روانپزشک
در فیلم‌های مهرجویی
چه می‌کنند؟**
صفحه ۱۴

**تشکر روحانی
از اقدامات
هلال احمر
در طرح نذر آب**
صفحه ۲

شهروند

بعد از مهاجرت
برخی ورزشکاران،
این بار بهترین داور آسیا
به استرالیا رفت

فغانی:
برعکس اونایی که
میرن کانادا
تنها چیزی که
از ایران بردم یه
سوت بود!

صفحه ۱۶

گرانی، بازار خرید و
فروش موتورسیکلت‌های
فرسوده را سکه کرده
**محبوبیت عجیب
موتورسیکلت‌های
قراضه!**

صفحه ۸

شرایط اسنپ و تپسی
باقانون جدید ممنوعیت بکارگیری
راننده‌های زیر ۲۳ سال سخت شد

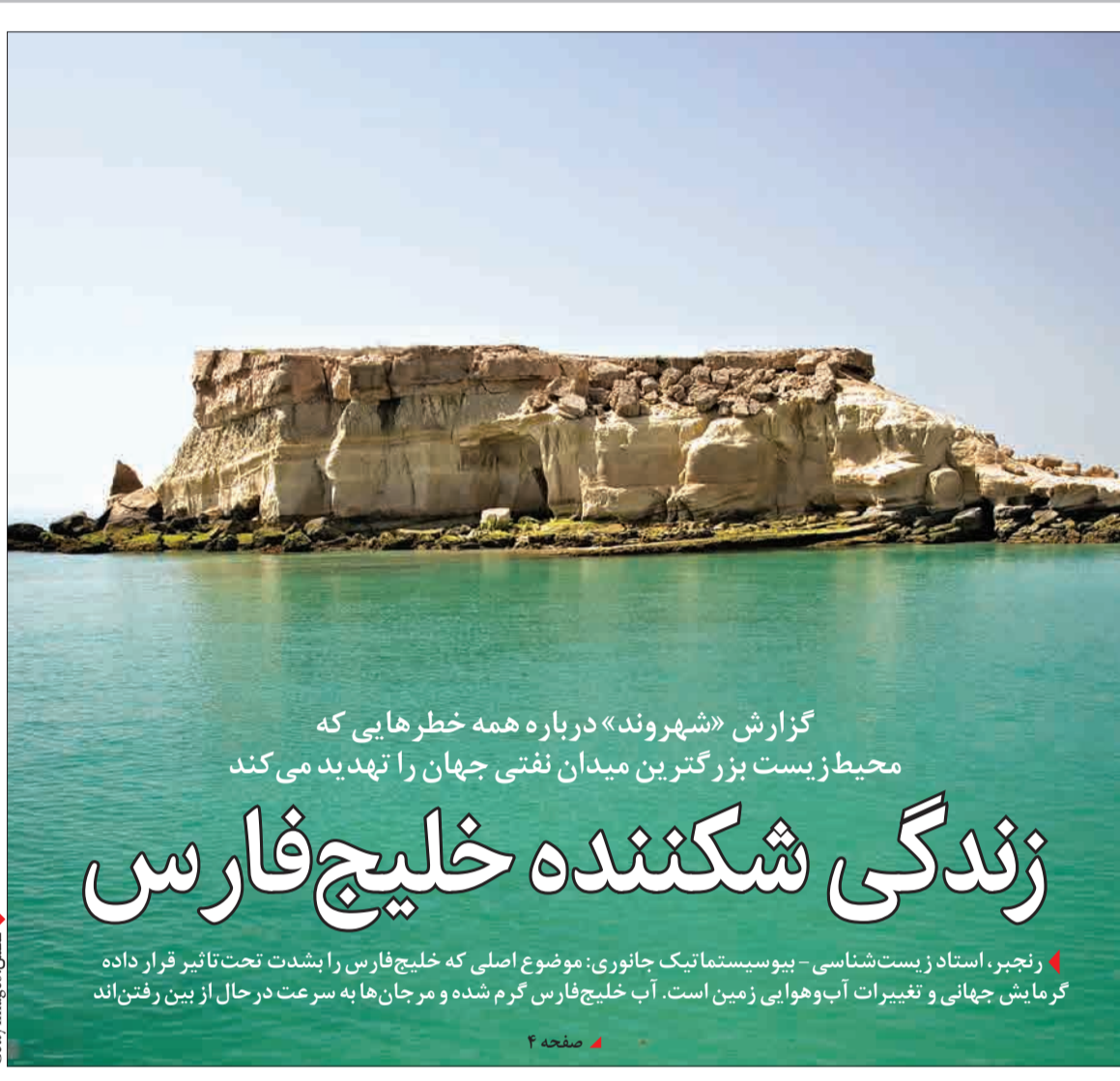
قرمز چشمک زن برای شوهرهای جوان

صفحه ۴

**به دنبال پژمان جمشیدی
بین الویس‌های وطنی**

کاوه آفاق هم به لامینور مهرجویی پیوست.
بیا بیاید حضور خوانندگان مقابل دوربین را مرور کنیم

صفحه ۱۴

گزارش «شهروند» درباره همه خطرهایی که
محیط زیست بزرگترین میدان نفتی جهان را تهدید می‌کند

زندگی شکننده خلیج فارس

رنجر، استاد زیست‌شناسی - بیوسیستماتیک جانوری: موضوع اصلی که خلیج فارس را بشدت تحت تاثیر قرار داده
گرما بیش جهانی و تغییرات آب‌وهوایی زمین است. آب خلیج فارس گرم شده و مرجان‌ها به سرعت در حال از بین رفتن‌اند

صفحه ۴

اولتیماتوم سازمان امور
مالیاتی برای استفاده از پوز

کارتخوان ندارند؟ ۱۵۲۶ را بگیرید

صفحه ۹

**آیفون جدید ارزش
این همه سروصدارا
داشت؟**

صفحه ۱۲

گفت و گو با یکی از نزدیکان
مرزبانان اسیر در زندان

جیش العدل
**۱۱ ماه انتظار
برای آزادی
مجید و عباس**

صفحه ۶

امروز کالدرون برای تثبیت،
باید اسکوپچیچ را ببرد
آن هم زیر سایه برانکو

نبرد با کرواسی در دو جبهه

صفحه ۱۵

**پایان قراردادهای
سفید امضای کارگری**

صفحه ۸

نذر آب

مرداد و شهریور ماه ۱۳۹۸
کمیسیون جهانی فدراسیون بین‌المللی
صلیب سرخ و هلال احمر
با موضوع مقابله با تغییرات اقلیمی
کمک به تأمین آب شرب سالم
ارائه خدمات بهداشتی درمانی
ارائه خدمات حمایتی معیشتی
گروه‌های مردمی و موسسات علم‌بنیافته جهت
سازگاری در این طرح می‌توانند به سازمان
ناوبلایان جمعیت هلال احمر مراجعه کنند.
ولریز کمک‌های نقدی از طریق
سامانه مشارکت‌های مردمی
#۱۱۲ * C

یادداشت ۲

علیفر، محصول اور جینال صداوسیما!

مثل بقیه است و نه رفتارش شباهتی به هیچ کدام از
همکارانش دارد. مسأله اصلی اما این جاست که در همه مدتی
که علیفر با سوتی‌های پر سروصدا و ادعاهای عجیب نه تنها
خودش که تلویزیون ایران را هم به سخره گرفت، هیچ کس
از داخل سازمان صداوسیما جلوی او نایستاد؛ نه وقتی آن
«توووووی دروازه»‌های گوش خراش خواب شبانه را از
مخاطبان فوتبال در مسابقات نه‌چندان ارزشمند بامدادی
می‌گرفت، نه زمانی که ادعای مربیگری کرد و از داشتن
پیشنهاد برای هدایت تیم‌های لیگ برتری سخن گفت و نه
روزی که توسط یک پسر خورموجی و مخاطب ویکی‌پدیا
سرکار گذاشته شد و نام سازنده ورزشگاه یکی از بازی‌های
جام جهانی را «دولاب امیر» معرفی کرد و در تمام این مدت
اما سازمان صداوسیما هیچ واکنشی به این اتفاقات نداشت
و در چنین شرایطی حالا باید هم بی‌مزه‌ترین شوخی تاریخ
گزارشگری را در قالب یک سوتی تحویل مان بدهد!

ادامه در صفحه ۲

امیر صادقی‌پناه

دبیر روزنامه نگار

تجربه ما درباره افراد نظامی و به خصوص آنهایی که درجه
سرهنگی روی دوش داشته‌اند این است که با انسان‌هایی
خشک و منظم و البته بی‌ادعای طرف هستیم. آدم‌هایی که
نه دنبال خودنمایی‌اند و نه برای رسیدن به آرزوهایشان
روی به سوءاستفاده از جایگاه‌شان می‌کنند. برای یکی
مثل سرهنگ علیفر اما قضیه جور دیگری است. کسی
که با صدایش به‌عنوان گزارشگر روی بازی‌های نه‌چندان
حساس تلویزیون به مردم شناسانده شد و در سال‌های اخیر
با گف‌های مختلف، شوخی‌های بی‌مزه و البته مصاحبه‌های
عجیب و غریب بیشتر از هر زمان دیگری نامش را بر سر زبان‌ها
انداخت. به عبارت بهتر قصه نظامی سن‌وسال دار تلویزیون از
همه گزارشگرهای دیگر متفاوت است، نه جنس سوتی‌هایش

یادداشت ۲

سوییس، پیشکش!

که چرا مثل سوییس نیستیم، محکوم کند، آن هم مثل وجه
مادی سوییس. مسأله امروز جامعه ما تأمین حداقل‌های زندگی
محرمانه برای بخش مهمی از جامعه است و نه تأمین نیازهای
مادی در اندازه‌های سوییس یا حتی پایین‌تر از آن. در مقدمه
قانون اساسی آمده است که: «تأمین امکانات مساوی و متناسب
و ایجاد کار برای همه افراد و رفع نیازهای ضروری جهت استمرار
حرکت تکاملی او بر عهده حکومت اسلامی است.» نیازهای
ضروری نیز شناخته شده است؛ غذا، مسکن، پوشاک، آموزش
و درمان و بهداشت، امنیت. در بند ۹ اصل سوم یکی از وظایف
دولت و حکومت جمهوری اسلامی را رفع تبعیضات ناروا و ایجاد
امکانات عادلانه برای همه در تمام زمینه‌های مادی و معنوی
دانسته و در بند ۱۲، بر ایجاد رفاه و رفع فقر و برطرف ساختن
هر نوع محرومیت در زمینه‌های تغذیه، مسکن، کار و بهداشت
و تعمیم بیمه به‌عنوان وظیفه حکومت تأکید شده است.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت ۱

چرا باید مادر رومن پولانسکی را تشویق کنیم؟

سیامک رحمانی

سر دبیر

است که کارگردان و سازندگان فیلم
می‌توانند به دست بیاورند و باید
به دنبالش باشند. بقیه‌اش کشک
است. زیاده‌خواهی است. غریزه
انسانی است و نمی‌شود منکرش
شد که همه دل‌شان توجه و تشویق
و دیده شدن می‌خواهد، اما کسی
که سینما را انتخاب کرده باید بداند
که غایت زحماتش چیزی است که
قرار است بر پرده نقش ببندد یا روی
صفحه تلویزیون دیده شود. این را
هالیوودی‌ها بهتر از ما فهمیده‌اند که
خودشان را نباید توی چشم خلق الله
کنند و شاید برای همین است که اسم
همه بازیگران و عوامل را می‌گذارند
برای تیتراژ آخر و وقت تماشاچی را
بپهوده تلف نمی‌کنند. هر کس دلش
خواست و خوشش آمده بود، کمی
زمان می‌گذارد و آن تیتراژ طولانی
را تماشا می‌کند و هر که نه، راهش را
می‌کشد و می‌رود.

این هم از آن اخلاق‌های قابل
نقد ایرانی است که ما می‌خواهیم
خودمان را قبل و بیش از کاری که
انجام داده‌ایم به رخ بکشیم. این را
در کلیپ‌های موسیقی هم می‌شود
دید؛ وقتی که کلیپ تمام می‌شود
اسم کارگردان به اندازه یک نان بربری
روی صفحه نقش می‌بندد و بعد هم
از همه تشکر می‌شود. از کسی که
برای بچه‌های گروه چای آورده تا
مسئول برق. جز کلیپ‌های ایرانی
جایی دیده‌ام که با چنین روش‌های
سخیفی بخواهند به «زحمتکشان»
اثر احترام بگذارند؟

ادامه در صفحه ۳

به مناسبت روز سینما آقای
صدرعاملی کارگردان محترم سینما
نوشته‌اند: «اکثر مردم عادت دارن
وقتی فیلم به تیتراژ رسید: اگه توی
خونه باشن، دستگاره و خاموش کنند.
اگه تو سینما باشن، سالن رو ترک
کنن. اکثر ما معمولاً هیچ وقت کسانی
که زحمت‌های اصلی رو برامون
می‌کشن نمی‌بینیم. ما دوست داریم
کسانی را ببینیم که برامون نقش بازی
می‌کنن.»

راستی این که در روز بزرگداشت
سینما یک کارگردان بخواهد
توجهات را به زحمات عوامل پشت
صحنه جلب کند و سپاسگزارشان
باشد و از مردم بخواهد که قدر این
عوامل رو بدانند، چیز غریبی نیست،
اما به نظرم آقای صدرعاملی در بیان
نظرشان زیاده‌روی کرده و دچار اغراق
شده‌اند.
شخصاً به‌عنوان یکی از عاشقان
سینما که همیشه سازنده اثر،
نویسنده، خالق موسیقی، فیلمبردار
و عوامل برایم مهم بوده‌اند، به مردم
حق می‌دهم که وقتی فیلم تمام شد
و چراغ‌ها روشن شد راه بیفتند بروند
بیرون. آنها آمده‌اند سینما فیلم‌شان
را ببینند و لذت‌شان را ببرند. اگر
چنین لذتی بردند و از آن بالاتر اگر
با حال و نگاهی متفاوت از سینما
خارج شدند، یعنی فیلم و سینما کار
خودش را کرده. این همه احترامی